

Univers necunoscut

Panait Gabriela

Univers necunoscut

În care univers ne-am întâlnit
Străini ca două stele pe un val
Ce -n pragul dimineții s-au topit
În două inimi arse de coral?

Pe care rază de lumină vie
Ți-ai așternut iubirea însetată?
Azi arde în apus ca o făclie
Și nu se stinge-n suflet niciodată!

Și pielea ta ,sub stele ca de jar,
Mai se aprinde în umbra dimineții,
Parfumul timpului ucis în calendar
Îl simt purtat de răsuflarea vieții

Prin orice colț de lume sfâșiat
Ca o mătase a zării ,cenușie,
Când nu mai pot iubi ca altădat
Si ploaia ne îngroapă-n amintire...

În fire aurii nisipul zboară,
Îți poartă urmele în calea vieții mele,
Iar liniștea în suflet se strecoară
Când iar te simt prin razele de stele.

În care univers ne-am întâlnit,
Nu aş mai ști acum să povestesc.
Am scris în versuri tot ce am trăit
Dar litererele-n vânt se risipesc.